

Hvis vi vedtager de Ændringer, den højt-ærede Minister har antydet, kan jeg fuldstændig tiltræde den Tanke, han udtalte til Slutning, at saa bør Revisionsbestemmelsen i Loven udgaa, thi jeg tror, at vi da vil faa en Lov, som godt kan gælde i en Aarrække, og som ikke bør ændres, før Administrationen finder Anledning dertil ud fra de Erfaringer, som man maatte gøre gennem Aarene; der er noget uheldigt i, at en Lov af denne Karakter skal ændres hvert 3die Aar eller saa, saaledes at de Mennesker, der ejer og bruger disse Køretøjer, egentlig aldrig ved, hvorledes den Lov er, som de skal rette sig efter. Jeg vil derfor gerne være med til at faa skabt en Lov af en saadan Karakter, at vi med god Grund kan lade den være gældende i en lang Aarrække. Hermed skal jeg anbefale, at Lovforslaget faar en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget, saa at vi kan naa at faa det gjort endeligt færdigt, inden Rigsdagen slutter.

Johan Knudsen: Det foreliggende Lovforslag, saaledes som det fremtræder i Lands-tingets Affattelse, har i høj Grad taget Hensyn til den stærkt forøgede Brug, der i de senere Aar er gjort af Motorvogne, og det vil være ganske urimeligt, om ikke Ejerne og Brugerne af Motorvogne vilde blive himmelglade, dersom det vedtages. Men ogsaa vi, der ikke er saa heldige at eje Automobiler, og vi, som mener, at man paa dette Omraade bør gaa langsomt og forsigtigt til Værks, kan i det hele og store sanktionere Lovforslaget.

I den nugældende Lov af 18. April 1910 om Kørsel med Motorvogne og Motorcykler bestemmes det, at Forslag til Revision af Loven skal fremsættes paa Rigsdagen inden Udgangen af 1912. Enhver Revision af en Automobillov vil uvægerlig give Automobilerne mere Færdselsret, større Frihed. Det er der ikke noget at sige til, saaledes maa det være. Jeg er fremdeles af den Mening, som jeg hævdede, da vi sidst havde Forslag til Automobillov til Behandling i dette høje Ting, at Automobilerne foraarsager overordentlig stor Gene paa Landet, men paa den anden Side vilde jeg være blind, dersom jeg ikke kunde se, at Automobilerne er Fremtidens Køretøj, jeg er ikke Bagstræver i denne Sag saa lidt som i nogen anden, og jeg ønsker ikke at lægge mig paa tværs af den almindelige Udvikling. Men naar Landboernes saare naturlige Uvillie mod Automobiler fra visse Sider kaldes Kortsynethed og Intolerance, da maa jeg atter fremhæve, at det er lovlydige og hensynsløse Sportsautomobilister,

som har Hovedskylden for, at denne Uvillie er opstaaet. De hensynsfulde Automobilister — jeg indrømmer gerne, at det er langt de fleste — maa her lide for deres hensynsløse Kollegers Brøde.

Imidlertid har jeg den Opfattelse, at der i de sidste Aar er kørt mere hensynsfuldt end tidligere, maaske fordi man meget rigtigt har indset, at det er den eneste Maade, hvorpaa man kan overvinde Landboernes Animositet. Fra at være udelukkende eller næsten udelukkende Sports- og Luksuskøretøjer er Motorvognene i ikke ringe Grad blevet Nyttetekøretøjer. Der er kommet flere af dem, Folk og Heste har vænnet sig mere til dem. Der paakræves nu ikke saa skarpe Bestemmelser som før; vi kan slappe dem noget. Det Forslag, vi har til Behandling, har, synes det mig, i det væsentlige truffet det rette. Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer ved at gennemgaa Forslaget Paragraf for Paragraf. Jeg skal kun omtale de Paragraffer, som synes mig de væsentligste eller har min største Interesse.

Ifølge Lovforslagets § 20 er Færdsel med Motorvogne tilladt i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, Købstæderne, Marstal, endvidere ad Landevejene samt ad nogle Biveje, der angives i Paragraffen, med enkelte Undtagelser, der ligeledes angives. Ved Landeveje forstaaes jo Amtsveje; Kørsel med Automobiler paa Sogneveje er forbudt uden i visse Tilfælde, som jeg senere skal komme tilbage til. Nu er det imidlertid saa, at vi har smalle Amtsveje, som ikke er stort mere end 9 Alen brede, og Sogneveje, der er op imod 12 Alen brede. Hvorfor skal Færdsel med Motorvogne være forbudt paa en 12 Alens Vej, naar Færdselen er tilladt paa en Vej, der kun er 9 Alen? Her maa dog Vejens Bredde være det eneste afgørende. Jeg synes derfor, det mest rationelle vilde være, om Loven havde sagt, at Færdsel med Motorvogne er tilladt paa alle Veje, hvis Bredde er f. Eks. 9 Alen, uanset om det er Amtsveje eller Sogneveje.

§ 20 bestemmer tillige, at Færdsel ad Biveje i Landkommuner er tilladt med Vogne, der benyttes af Læger, Dyrlæger og Jordemødre, naar de færdes i Praksis, og af Politiet og Amtsvejinspektører i Funktion. Det er en ganske fortræffelig Bestemmelse, og særlig er jeg tilfreds med, at Læger og Dyrlæger kan køre med Automobil paa Kommunernes Biveje. Det er rent ud sagt noget Kludder at overlade til Kommunerne at give Køretilladelse. Den ene Kommune giver Tilladelse, den anden